

Het Linkse Nieuws

Deel 1

(Wereldnieuws)

Artikelenreeks, eerder verschenen op de webpagina's van Links
Nieuws.

Periode 2017 – 2019



www.MinisterieVanPropaganda.org

Inhoud van deel 1:

1 Mei vieringen van Venezuela en Cuba.

Amerikaanse blokkade kost Cuba al meer dan 130 miljard dollar

Cuba werkt aan een nieuwe Grondwet

Neoliberale mediablokkade van Venezuela doorbroken

Neoliberale media negeren massale pro- Maduro betogingen

Nicolás Maduro opnieuw president van Venezuela

Poging tot staatsgreep in Venezuela

Verkiezingen in Venezuela

VN stemt 31 oktober over stoppen economische sancties tegen Cuba

Schizofrene houding van Syriza over Venezuela, de

Troepenopbouw NATO in Polen

Apartheid

Coalitie van militaire agressie tegen Iran, de

Verdraaide werkelijkheid, de

Amazon geeft werknemers 13 procent meer loon voor 50 procent meer werk

Amazon vernietigt teruggestuurde producten

Amerikaanse oorlogsmachine duwt de planeet in de richting van een catastrofe

Amerikaanse oorlogsretoriek gevaarlijk en onverantwoord

Eindeloze oorlog van het Pentagon veroorzaakt ernstige vervuiling, de

Grote demonstratie in LA tegen migratiebeleid Trump

John McCain oorlogsmisdadiger geen oorlogsheld

President Trump toont zich een onbetrouwbare gesprekspartner

1 MEI VIERINGEN IN VENEZUELA EN CUBA.

Duizenden Venezolanen zullen vandaag in de straten van Caracas naast de viering van de eerste mei ook de Bolivariaanse regering van president Nicolas Maduro verdedigen. Ze strijden tegen de rechtse ongekozen 'interim president' Juan Guaido die opnieuw probeert om de Bolivariaanse regering omver te werpen.

Ze verwerpen een door de VS gesteunde marionettenpresident en regering die hun land zal verkopen aan Amerikaanse bedrijven die de politieke en economische macht misbruiken. Ze verwerpen de leugens van de neoliberale media.

Progressieve, anti-oorlogs- en anti-koloniale krachten in de wereld hebben de plicht en verantwoordelijkheid om zich te verzetten tegen de inmenging van de Amerikaanse regering in het politieke en economische leven van Venezuela. Dit is het moment om iets te zeggen! Vanuit Den Haag blijft het opnieuw stil als het om Venezuela gaat.

Geen enkel kamerlid durft of wil vragen te stellen over de agressieve buitenland politiek van de Verenigde Staten en de illegale activiteiten van Juan Guaido.

Alleen de Venezolanen en niet de Amerikaanse regering, hebben het recht om de leiders van Venezuela, zijn systemen en zijn toekomst te bepalen!

In Cuba is een massale 1 mei parade gehouden.

Ruim 1.425 internationale gasten en vrienden van Cuba uit meer dan honderd landen en 140 vakbondsorganisaties, vergezelden Cubaanse arbeiders op deze internationale dag van proletarische solidariteit.

Cubaanse arbeiders betuigden hun steun aan de internationale beweging voor de vrijheid van de Braziliaanse leider, Luiz Inácio Lula da Silva, voor respect voor de progressieve regeringen van Latijns-Amerika, en voor de constitutionele regering van Venezuela en haar president Nicolás Maduro.

De Cubaanse president Miguel Díaz-Canel benadrukt een 'stevig en revolutionair antwoord te bieden op de uitspraken vol bedreigingen, provocaties, leugens en laster van het Yankee-imperium. Cuba bevestigt dat we vrij, soeverein, onafhankelijk en socialistisch zijn. '

Amerikaanse blokkade kost Cuba meer dan \$ 130 miljard dollar.

Tijdens een bezoek van het hoofd van een VN-agentschap aan Cuba is gebleken dat in de afgelopen 56 jaar de Amerikaanse blokkade van Cuba het land meer dan \$ 130 miljard dollar heeft gekost. Door deze agressieve buitenlandse politiek van de Verenigde Staten is de Cubaanse economie drastisch verstoord.

De 'onrechtvaardige blokkade' door de VS heeft Cuba's economie en de bevolking de afgelopen vijf decennia meer dan US \$ 130 miljard aan economische activiteit gekost, aldus de Alicia Barcena, uitvoerend secretaris van de Economische Commissie voor Latijns-Amerika en het Caraïbisch gebied van de Verenigde Naties (ECLAC). De cijfers van Barcena zijn vergelijkbaar met de berekeningen die de Cubaanse regering herhaaldelijk heeft genoemd in de argumenten tegen de blokkade.

Barcena was samen met de secretaris-generaal van de VN, Antonia Gutierrez, begin mei in Havana voor de 37ste zitting van ECLAC, samen met de 46 leden van de groep en 13 medewerkers. Het doel van dit VN-orgaan is een rechtvaardige wereldwijde economische ontwikkeling.

"We evalueren het elk jaar ... en we weten dat deze blokkade de Cubaanse bevolking meer dan 130 miljard US dollar gekost en een onuitwisbare stempel drukt op haar economische structuur," legde Barcena uit.

"Dit land is zijn eigen manier aan het uitvinden om de oplopende kosten het hoofd te bieden die het heeft opgebouwd tijdens een onrechtvaardige blokkade."

De Amerikaanse blokkade van Cuba werd ingevoerd in 1962 en is onverminderd doorgegaan. Doel van de blokkade is om een klimaat van economische instabiliteit te creëren om het Cubaanse volk aan te zetten hun revolutionaire regering omver te werpen. Deze manipulatieve strategie is een duidelijke schending van de soevereiniteit van Cuba. De Cubaanse economie is als gevolg van de blokkade slechts gegroeid met een gemiddelde van 2,4 procent in de afgelopen tien jaar, ondanks de economische hervormingen die in 2010 zijn doorgevoerd.

'Handelsembargo' of genocidale blokkade?

De VS verwijst naar zijn economisch beleid tegen Cuba als een 'handelsembargo'. De Cubaanse regering beweert dat het onderworpen is aan een genocidale blokkade. Welke beschrijving is juist? Als het simpelweg een kwestie is dat Amerikaanse bedrijven geen handel mogen drijven met Cuba, dan zou het beleid als handelsembargo worden beschouwd. Echter, de Amerikaanse regering geeft de rest van de wereld de keus om te kiezen tussen handel met de Verenigde Staten en handel met Cuba. Dit betekent bijvoorbeeld dat als Toyota auto's naar de Verenigde Staten wil exporteren, het geen enkele auto naar Cuba kan exporteren. Bovendien kunnen vrachtschepen die aanmeren in een Cubaanse haven, gedurende een bepaald aantal dagen niet in een Amerikaanse haven aanmeren.

De VS zijn de grootste economie ter wereld en vormen daarmee het hart van het mondiale kapitalisme / imperialisme. Cuba is een kleine, postkoloniale eilandstaat met een geschiedenis van ongebreidelde economische uitbuiting door Spaanse kolonialisten en Amerikaanse

imperialisten. Het is niet verwonderlijk dat de meeste grote bedrijven ervoor kiezen om zich in te laten met de Amerikaanse economie ten koste van de Cubaanse economie. Het eindresultaat is dat Cuba economisch geïsoleerd is van een groot deel van de wereldeconomie en daardoor een tekort ervaart. Door de blokkade is Cuba al decennia lang niet in staat om bepaalde levensreddende medicijnen, technische uitrusting of moderne auto's te importeren.

Heeft Obama de blokkade beëindigd?

In een historische toenadering heeft de voormalige Amerikaanse president Barak Obama in 2015 diplomatieke betrekkingen met Cuba hersteld. Tegelijkertijd bleef het uiteindelijke doel van de Amerikaanse regering, namelijk regimeverandering en kapitalistisch herstel in Cuba, de drijvende motor van het buitenlands beleid van Obama.

Obama heeft de blokkade van Cuba niet beëindigd; hij versoepelde alleen reisbeperkingen voor Amerikanen die naar Cuba reisden, en normaliseerde diplomatieke betrekkingen.

Hij handhaafde de financiële, economische en commerciële blokkade. Obama's "hervormingen" waren een poging om met de zachte hand een regimeverandering in Cuba te bewerkstelligen, in het besef dat openlijk agressief beleid een ramp was en verdere steun voor de Cubaanse revolutie.

De beperkingen voor Cuba.

Tot vorig jaar was Cuba het enige land in de wereld dat werd onderworpen aan een reisverbod door de Amerikaanse overheid. Deze reisbeperkingen zijn uitsluitend afkomstig van de Amerikaanse overheid. In tegenstelling tot populaire misvattingen verwelkomt de Cubaanse regering internationale toeristen, waaronder mensen uit de VS. Velen denken dat Obama het reisverbod heeft opgeheven, maar Amerikaanse burgers mochten niet vrij naar Cuba reizen, zelfs niet na de hervormingen van de regering Obama.

Amerikaanse burgers moesten nog steeds een vergunning aanvragen, anders was het illegaal om geld te besteden aan reizen naar of binnen Cuba. Het proces voor het verkrijgen van een vergunning om naar Cuba te reizen werd echter gestroomlijnd en dit maakte de facto toerisme mogelijk onder de paraplu van uitwisseling van mensen-naar-mensen. De reden hiervoor was dat vrij reizen naar Cuba gewone Cubanen zouden blootstellen aan 'Amerikaanse waarden' en de anticommunistische houdingen op het eiland zouden bevorderen. Het toestaan van reizen vanuit de VS naar Cuba werd gezien als een andere vorm van imperialistische penetratie en destabilisatie. Gewone Cubanen zijn echter de afgelopen twintig jaar blootgesteld aan miljoenen toeristen uit Canada en Europa en hebben het socialisme niet verlaten, zelfs niet in de slechtste economische omstandigheden tijdens de jaren '90.

Heeft Trump de blokkade hersteld?

Trump is absoluut vijandiger tegen Cuba en heeft elementen van de Obama-bepalingen teruggedraaid. Ongeveer 60 procent van de Cubaanse diplomaten in Washington, DC werden uitgezet en Trump trachtte het aantal reizen in de VS te verminderen door een einde te maken aan individuele uitwisselingen tussen mensen. Dit heeft de stroom Amerikaanse toeristen naar Cuba drastisch verminderd en heeft de economische ontwikkeling verder belemmerd.

Trump heeft echter niet alle hervormingen van Obama teruggedraaid. Amerikaanse burgers kunnen nog steeds legaal naar Cuba reizen voor professionele doeleinden en als onderdeel van bijvoorbeeld zendingswerk. Beide presidenten, van een centristische democraat tot de meest

afschuwelijke dweperige republieken, volgden de dictaten van het imperialistische beleid van de VS. Beide hebben de blokkade van Cuba intact gelaten. Beiden streefden ernaar om de soevereiniteit van Cuba te ondermijnen en de Cubaanse revolutie te vernietigen.

Internationale solidariteit overtreft het VS-imperialisme.

Hoe heeft Cuba, een kleine speler in de wereldeconomie, het als een soevereine, socialistische staat overleefd na meer dan 50 jaar te zijn geblokkeerd? Door de internationale solidariteit en de veerkracht van het Cubaanse volk. Tijdens de Koude Oorlog werd Cuba's economie gesteund door vriendschappelijke betrekkingen met de Sovjet-Unie en andere socialistische landen. In tegenstelling tot de Verenigde Staten handelde de Sovjet-Unie met Cuba op billijke voorwaarden en stuurde ze technische adviseurs om de economie van Cuba te helpen moderniseren en diversifiëren. Dit proces eindigde abrupt met de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1991. Cuba was een groot deel van de jaren negentig alleen, maar kreeg in 1998 steun door de verkiezing van Hugo Chavez in Venezuela. Venezuela begon met de export van gesubsidieerde olie naar Cuba in ruil voor Cubaanse dokters om gratis medische zorg te bieden aan arme Venezolanen.

Sinds de overwinning van de Cubaanse revolutie was internationale solidariteit de hoeksteen van het buitenlandse beleid van Cuba. Duizenden Cubaanse artsen hebben gratis medische zorg geboden aan de armste mensen ter wereld. Duizenden Cubaanse vrijwilligers vochten in legers tegen de Apartheid in Zuid-Afrika, in Angola en Namibië. De rest van de wereld erkent en waardeert Cuba's bijdragen aan de wereld. Sinds 1992 hebben vrijwel alle landen in VN gestemd voor het beëindigen van de blokkade, met uitzonderingen van de Verenigde Staten en Israël. Bij de laatste stemming van de Algemene Vergadering van de VN in november waren er 191 regeringen om de blokkade te beëindigen, twee tegen. Het is hoog tijd voor de Amerikaanse regering om naar de rest van de wereld te luisteren en haar agressieve en onrechtvaardige beleid tegen Cuba te beëindigen.

Volk beslist in referendum: Cuba werkt aan nieuwe grondwet.

In Havana heeft op 2 juni een buitengewone zitting van de IX-wetgevende macht van de Nationale Assemblée plaatsgevonden.

Tijdens deze zitting vond de presentatie plaats van de Commissie die een nieuwe ontwerpgrondwet van de Republiek Cuba gaat opstellen.

President Miguel Diaz-Canel verklaarde dat de nieuwe grondwet rekening zal houden met de principes van het politieke systeem in Cuba.

De onomkeerbaarheid van het socialistische systeem dat het Cubaanse volk soeverein heeft aangenomen is de onwrikbare pijler onder het Cubaanse staatsmodel. Volgens Diaz-Canel is het vandaag meer dan ooit nodig om de nationale eenheid en de rol van de Communistische Partij van Cuba, als een georganiseerde voorhoede en superieure leidende macht van de samenleving en de staat, te bekrachtigen. Tijdens de bijeenkomst was ook Raúl Castro Ruz in de hoedanigheid van eerste secretaris van de Communistische Partij van Cuba aanwezig. Castro verklaarde dat "De huidige grondwet, is 40 jaar geleden goedgekeurd in het volksreferendum, en gedeeltelijk is hervormd in 1992 en in 2002. Dat was toen nodig in verband met de historische omstandigheden en economische en sociale omstandigheden die zijn veranderd met het verstrijken van de tijd en de uitvoering van de richtlijnen voor het economische en sociale beleid van de partij en de revolutie".

De nieuwe grondwet zal een limiet gaan bevatten op het aantal termijnen voor politieke leiders. Ook zullen enkele economische hervormingen worden opgenomen en zal ook de invoering van het homo huwelijk in de nieuwe grondwet worden ondergebracht.

Het parlement (Nationale Assemblée) zal de conceptversie van de grondwet bespreken. Daarna wordt het in een referendum voorgelegd aan de Cubaanse bevolking.

Neoliberale media blokkade Venezuela doorbroken: Grayzone toont politieke werkelijkheid in Caracas.

De neoliberale media hebben de afgelopen weken onafgebroken geprobeerd de rechtmatige regering van president Maduro te ondermijnen. Daarbij schroomt men niet om de werkelijkheid te verdraaien en de socialistische regering in diskrediet te brengen. Het heeft allemaal nog weinig met journalistiek te maken. De verslagen van de zogenaamde correspondenten zijn zo eenzijdig en pro-Amerikaans dat er sprake is van een media blokkade richting de regering van president Maduro. De onafhankelijke nieuwswebsite The Grayzone is naar Caracas afgereisd en geeft een volkomen andere berichtgeving dan die van de neoliberale media.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=9&v=-LT_O7tI3DY

Neoliberale media negeren massale pro-Maduro betogingen.

Op 2 februari werd ter ondersteuning van de Venezolaanse regering en haar democratisch gekozen president Nicolás Maduro een massale betoging gehouden in Caracas de hoofdstad van Venezuela. De massale betoging ter ondersteuning voor Maduro geeft aan dat de Venezolaanse bevolking in overgrote meerderheid de plannen verwerpt van de door de VS gesteunde regimeverandering en hun steun voor Juan Guaidó.

Tot twee weken geleden was Guaidó vrijwel niet bekend bij de hele Venezolaanse bevolking. Opmerkelijk is dat de grote mediakanalen in de Verenigde Staten pro-Maduro-betoging volledig hebben genegeerd, terwijl ze alleen de door de oppositie georganiseerd betogingen noemden. Ook in Nederland repte bijvoorbeeld de NOS bij monde van correspondent Marc Bessems met geen woord over de massale steunbetuigingen voor de democratisch gekozen regering.

De betoging vond plaats ter gelegenheid dat het 20-jarig jubileum dat Hugo Chávez voor het eerst werd ingehuldigd als president van Venezuela.

Chávez was enorm populair bij de arm en onderdrukte arbeidersklasse van Venezuela. Zijn presidentschap markeerde het begin van de Bolivariaanse revolutie - het proces van sociale transformatie dat Venezuela op weg naar het socialisme heeft gezet. Chavez stelde in 1998 een nieuwe grondwet op die na een volksstemming werd geratificeerd door een overweldigende meerderheid. De Bolivariaanse in Venezuela boekte grote winst bij het elimineren van analfabetisme en het verschaffen van meer dan 2,5 miljoen huizen aan de armen tegen weinig of geen kosten.

Maar de VS waren tegen de veranderingen die door de Bolivariaanse revolutie werden doorgevoerd. Op 11 april 2002 werd Chávez gevangen genomen in een door de VS gesteunde staatsgreep. Met een ongekende volkssteun werd hij twee dagen later weer aan de macht gebracht. Sindsdien hebben de VS een agressieve campagne gevoerd in de vorm van een economische oorlog, sancties en militaire bedreigingen tegen de socialistische regering.

Op zaterdag 2 februari 2019 bracht een massale betoging een militante en verenigde menigte samen van honderdduizenden Venezolanen, niet alleen in Caracas, maar in heel Venezuela.

Foto's op sociale media tonen tienduizenden menseng op de drie belangrijke wegen in Caracas. Op 1 februari werden ook belangrijke pro-regerings betogingen gehouden in Maturín, Monagas, Guanare, Valencia en Cúa.

Er zijn ook over de hele wereld solidariteitsacties geweest met Venezuela. De ANSWER Coalitie, samen met een breed scala van Amerikaanse progressieve, anti-oorlog, anti-imperialisten en groepen ten gunste van de Venezolaanse soevereiniteit, pleiten voor een nationale mars voor het Witte Huis op zaterdag 16 maart . Ze eisen dat de VS de zich niet langer bemoeit met de binnenlandse aangelegenheden van Venezuela: No Coup, No Sanctions en No US Intervention and War.

De neoliberale media in dienst van het Amerikaanse imperium: De bedoeling van de censuur tegen het sentiment van de pro-Madurobetogingen is om het idee te geven dat de Amerikaanse regering, Canada en Europese machten spreken voor het Venezolaanse volk bij het zoeken naar de omverwerping van president Maduro.

Maar dit is een totale leugen en manipulatie van de feiten die gepaard gaat met de politieke manipulatie door de VS en zijn bondgenoten.

De grote kranten waaronder de New York Times, Washington Post, Los Angeles Times, The Miami Herald en anderen geven nauwelijks, of geen, melding van de pro-regering betogingen. Hetzelfde geldt voor CNN, Fox News, MSNBC en andere nieuwsuitzendingen op televisie. Nationale publieke radio is evenzeer medeplichtig aan het verdraaien van de realiteit. Het hoofdartikel over Venezuela in de New York Times op 3 februari getiteld "Venezolanen tegen Maduro Pour Into Streets for Day of Protests" negeerde de massale pro-Maduro-betogingen. In Nederland bedient o.a. Latijns-Amerika correspondent Marc Bessems zich van dezelfde methoden.

De zelfcensuur van de media strekt zich ook uit over de sociale media. Vorige week werd onthuld dat Twitter duizenden accounts had verwijderd die het bedrijf identificeerde als "deelnemen aan een door de staat gesteunde invloedscampagne" ter ondersteuning van Venezuela.

Facebook werd bekritiseerd vanwege zijn poging om een artikel van een belangrijk nieuwscentrum in Cuba te labelen, "Venezuela is niet de enige" als spam en blokkeert het delen op zijn platform.

Op 2 Februari verklaarde Maduro dat er nieuwe parlementsverkiezingen zullen worden gehouden. "Willen zij verkiezingen? We zullen een parlementsverkiezing houden." Maduro twijfelt ook de bedoelingen van de oppositie nadat zijn herhaalde pogingen om te praten werden afgewezen door te zeggen: "We zijn voor een dialoog en ze verwerpen de dialoog. Als je de dialoog afwijst, waar ben je dan voor? Oorlog?" Maduro zei dat de regering vrede wil en bereidt al haar strijdkrachten voor om de vrede te verdedigen.

Er is een reden voor zijn opmerking. De Amerikaanse regering heeft een militaire optie niet uitgesloten. In een interview met Face the Nation, werd aan Trump gevraagd of hij militair geweld wil gebruiken. Trump antwoordde: "Wel, ik wil dat niet zeggen, maar het is zeker iets dat op de - het is een optie."

Guaidó zelf heeft geweigerd de steun voor een Amerikaanse invasie in zijn eigen land uit te sluiten. Toen hij sprak met Christiane Amanpour van CNN, zei hij dat hij "dankbaar" was voor de steun van Donald Trump en dat hij "ongeacht welke druk nodig is" zou accepteren, verwijzend naar Amerikaanse militaire steun.

Nicolás Maduro opnieuw president Venezuela.

Het Venezolaanse volk heeft zondag in ruime meerderheid gekozen voor de verdediging van de Bolivariaanse revolutie. De overwinning van Maduro is opmerkelijk in het kader van de aanhoudende economische oorlog tegen Venezuela. Onder leiding van de regering Trump wordt het land al tijdenlang geteisterd door economische sancties en geheime operaties van de CIA.

De Amerikaanse regering probeert honger en economisch leed te creëren om de Venezolaanse regering te destabiliseren en ten val te brengen.

De Amerikaanse regering gebruikt daarbij voedsel en medicijnen als wapen ter ondersteuning van de economische oorlog tegen het Zuid-Amerikaanse land.

Dit verwerpelijke beleid behoort tot de categorie misdaden tegen de menselijkheid.

Het gebruik van voedsel en medicijnen als een wapen van economische oorlog door de machtigste natie ter wereld moet niet alleen worden veroordeeld als een schending van het recht, maar ook als een schending van moraal, ethiek en basisnormen van menselijk fatsoen. Trump, de CIA en de meeste media, waaronder de NOS, hebben dag en nacht gewerkt om de verkiezingen te delegitimiseren. Maar het Venezolaanse volk heeft opnieuw gesproken. Nu dreigt Trump wraak te nemen tegen de uitslag door de economische oorlog te laten escaleren, inclusief de dreiging geen Venezolaanse olie meer in te voeren.

Poging tot staatsgreep in Venezuela.

Er is een rechtse poging tot een staatsgreep aan de gang in Venezuela, georkestreerd door het Donald Trump Witte Huis en de CIA, samen met haar junior partners - de zogenaamde Lima Groep.

De democratisch gekozen regering van Nicolás Maduro heeft de betrekkingen met de Amerikaanse regering verbroken en de Amerikaanse ambassade in Caracas gesloten. Alle Amerikaanse agenten moeten het land binnen 72 uur hebben verlaten.

We zijn opnieuw getuige van een klassiek voorbeeld van het VS-imperialisme en zijn rechte bondgenoten die een illegale regime-verandering tegen een progressieve regering proberen uit te voeren.

Neoliberale media, waaronder de de NOS, doen het voorkomen alsof president Maduro geen steun heeft van het volk en dat Juan Guaidó de rechtmatige president van het land is.

De verklaring van Juan Guaidó dat hij het presidentschap van het land op zich neemt, is illegaal en vertegenwoordigt een poging van de Venezolaanse kapitalistische elite en hun leiders in Washington om de Bolivariaanse Revolutie van Venezuela ten val te brengen. De Bolivariaanse revolutie heeft de armen van Venezuela gesteund en de basis heeft gelegd voor het socialisme.

Juan Guaidó, de zelfbenoemde interim-president, is lid van de extreem-rechtse Popular Will-partij, en was tot een paar weken geleden vrijwel onbekend in het land. Aangenomen wordt dat Guaidó een pion is die vatbaar is voor een samenzwering, geleid door de regering Trump.

In een verklaring beweerde Trump dat "de Nationale Assemblee de enige legitieme tak van de regering is die verkozen is door het Venezolaanse volk. Trump beroept zich daarmee op de grondwet van het land om Nicolas Maduro onwettig te verklaren, en dat daardoor de functie van het presidentschap vacant is. Dit is een onjuiste voorstelling van de waarheid. President Maduro werd vorig jaar herkozen met 67 procent van de stemmen in een verkiezing die door onafhankelijke waarnemers als vrij en eerlijk werd beoordeeld.

In feite is het de Nationale Vergadering die onwettig is. De Nationale Assemblee werd door het Venezolaanse Hooggerechtshof als niet legaal aangemerkt nadat het de Nationale Verkiezingsraad had getrotseerd . Alle beslissingen van de Nationale Assemblee, inclusief de benoeming van Guaidó als voorzitter, zijn ongrondwettelijk en nietig.

Dit is niet de eerste keer dat de Verenigde Staten een staatsgreep tegen een democratisch gekozen regering hebben georganiseerd. De omverwerping van de Iraanse premier Mohammad Mosaddegh in 1953, de Guatemalteekse president Jacobo Árbenz in 1954 en de Chileense president Salvador Allende in 1973 zijn slechts enkele van de meer bekende voorbeelden. Tijdens een persconferentie vandaag weigerde een hoge functionaris van het State Department nadrukkelijk de mogelijkheid uit te sluiten dat de Verenigde Staten militaire actie tegen Venezuela zouden ondernemen.

De retoriek van de regering Trump over mensenrechten en democratie is volkomen hol. Venezuela is het doelwit van de VS en zijn handlangers omdat het een socialistische regering heeft die de dominantie van westerse bedrijven uitdaagt en weigert gehoor te geven aan de dictaten van Washington.

Op dit moment moeten overal ter wereld mensen op dit kritieke moment solidair zijn met Venezuela.

Verkiezingen in Venezuela

(2019) In Venezuela zijn de stembussen geopend voor de presidentsverkiezingen.

President Maduro bracht na het openen van de stembureaus direct zijn stem uit. Daarna hield hij een toespraak waarin hij wees op de noodzaak van solidariteit tussen de burgers van het Zuid-Amerikaanse land. Maduro verklaarde verder dat hij altijd leiding geeft in de strijd voor de onafhankelijkheid, soevereiniteit, democratie en het recht op vrede.

“Vandaag is een historische dag, die niet snel zal worden vergeten. Vandaag is een dag van democratie in de Venezolaanse familie,” zei Maduro.

"We vieren vrijheid. De vrijheid van de Republiek, die we in dit land koesteren. De vrijheid van mening, van actie, mobilisatie, van denken en de vrijheid om te kiezen.

Venezolanen zullen een voorbeeld van democratie zijn voor de rest van de wereld," verklaarde Maduro. "Wie kies je vandaag in Venezuela? Het volk beslist. "

In zijn toespraak merkte het Boliviaanse staatshoofd ook op: "er is een felle druk uitgeoefend in pogingen de verkiezingen in Venezuela te saboteren, maar die pogingen waren niet succesvol." Maduro had de Verenigde Staten eerder beschuldigd van het gebruik van nieuwe sancties tegen de topambtenaren van de Venezolaanse regering om de presidentsverkiezingen te ondermijnen.

VN stemt op 31 oktober over stoppen economische sancties tegen Cuba.

Cuba heeft de afgelopen zestig jaar 934 miljoen dollar aan economische schade geleden door de Amerikaanse blokkade. Dat blijkt uit een rapport van de Cubaanse regering die op 31 oktober zal worden overhandigd aan de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

Volgens de Cubaanse regering bedrijft Amerika staatsterrorisme tegen het eiland en de Cubaanse bevolking.

Volgens internationale definities bestaat staatsterrorisme uit het gebruik van onwettige methoden die door een overheid worden gebruikt met als doel angst of terreur bij de burgerbevolking teweeg te brengen en groot lijden of de dood van een gemeenschap, stad of etnische groep te veroorzaken.

In 1960 stuurde de adjunct-assistent-secretaris voor Inter-American Affairs een memorandum naar de toenmalig staatssecretaris Roy R. Rubottom Jr., waarin hij de doelstellingen duidelijk maakte die zijn land nastreefde om de blokkade tegen Cuba uit te voeren:

«De meerderheid van de Cubanen steunt Castro (...) Er is geen effectieve politieke oppositie (...). De enige effectieve manier om hem de interne steun (aan de overheid) te laten verliezen, is teleurstelling en ontmoediging door economische ontevredenheid en ontberingen teweeg te brengen (...). Alle mogelijke middelen moeten snel in de praktijk worden gebracht om het economische leven te verzwakken (. ..) We moeten Cuba geld en voorraden onttrekken om de nominale en reële lonen te verminderen, met als doel om honger, wanhoop en de omverwerping van de regering te veroorzaken ».

Deze vorm van staatsterrorisme is uitgegroeid tot het belangrijkste obstakel voor de ontwikkeling van de Cubaanse economie en de sectoren van de grootste sociale impact in het land, met inbegrip van onderwijs als gevolg van gebrek aan of ontoereikendheid van de middelen voor onderwijs en onderzoek en een beperkte toegang naar de benodigde apparatuur voor het leren van minderjarigen met speciale behoeften.

Leiders en intellectuelen over de hele wereld hebben de blokkade beschreven als een schending van de mensenrechten en een genocide tegen het Cubaanse volk.

Toch vernieuwde de Amerikaanse president Trump op 10 september jongstleden de Trade of the Enemy, een statuut uit 1917 waaraan president John Kennedy in 1962 zijn toevlucht had genomen en die door alle Amerikaanse presidenten is vernieuwd.

Op 31 oktober zal blijken of de VN zich zal uitspreken tegen deze Amerikaanse praktijken.

De schizofrene houding van Syriza over Venezuela.

De Griekse regeringspartij Syriza steunt het gemeenschappelijk beleid van de Europese Unie om president Maduro van Venezuela te dwingen nieuwe presidentsverkiezingen uit te schrijven.

De Griekse minister van Buitenlandse Zaken Giorgos Katrougalos benadrukte dat Griekenland het beleid over Venezuela steunt en opkomt voor de EU waarden van democratie, mensenrechten en verzorgingsstaat.

Tegelijkertijd steunt regeringspartij Syriza de juridisch gekozen president Maduro. Met deze tweeslachtige houding heeft Syriza zich definitief in het kamp van de sociaaldemocratie geplaatst. Enerzijds probeert de partij het 'linkse' imago op te poetsen, terwijl anderzijds het imperialistische beleid van de VS en de EU wordt onderschreven.

Het is niet de eerste keer dat Syriza blijk geeft van sociaaldemocratische sentimenten. In 2015 moest minister van financiën Yanis Varoufakis aftreden. Ondanks dat na een referendum 61% van de Grieken tegen de door de geldschieters beoogde maatregelen stemden, legde Syriza de uitslag naast zich neer en volgde de neoliberale koers van de Europese Unie.

Troepenopbouw NATO in Polen.

De Amerikaanse regering voert de offensieve NATO politiek in Oost-Europa op. Vorige week arriveerde het eerste transport van ruim 800 voertuigen in de haven van Antwerpen. Van daaruit gaat het verder naar het grensgebied tussen Polen en Rusland. De komende week zal de Amerikaanse regering nog eens 2500 voertuigen en 3000 militairen naar Polen sturen.

De troepenlanding is het gevolg van het NATO beleid van president Trump. De president noemde tijdens zijn bezoek aan Polen het land een voorbeeld voor de andere NATO landen omdat Polen wel voldoet aan de militaire (financiële) verplichtingen van de NATO.

De marionettenpolitici in Washington gaan ondertussen onverminderd door met het insluiten van Rusland. Door deze volgzaam politiek sturen zij rechtstreeks aan op een militaire confrontatie met Rusland en uiteindelijk de Derde Wereldoorlog.

Met name de houding van president Porosjenko van de Oekraïne is verontrustend. In een overleg met NATO secretaris-generaal Jens Stoltenberg blijft hij keer op keer aandringen op een spoedig lidmaatschap van Oekraïne van de NATO.

De offensieve NATO politiek is sinds de ontbinding van de Sovjet-Unie onverminderd voortgezet. Het zou voor de hand hebben gelegen dat na het opheffen van het Warschau Pact ook de NATO zou zijn opgeheven. Het offensieve spel tegen Rusland is echter in hevige mate voortgezet. Inmiddels is een groot deel van Rusland door de NATO ingesloten. De economische belangen van grote ondernemingen, zoals Lockheed Martin en BAE hebben er alle belang bij dat de militaire druk op Rusland wordt opgevoerd.

De NATO politiek beperkt zich niet alleen tot Rusland. Ook andere landen worden direct of indirect aangevallen of bedreigd door de VS, vaak in combinatie met een of meer NATO bondgenoten. De toegenomen defensie-uitgaven komen rechtstreeks terecht bij de “mass-killing industries”, waarvan de meeste zijn gevestigd in de VS. Veel Amerikaanse miljardairs hebben flink geïnvesteerd in deze bedrijven.

De zogenaamde economische groei in het Westen is voor het grootste deel te danken aan de aanschaf van gevechtsvliegtuigen en ander militair materieel. Deze voorgespiegelde economische groei heeft een enorme keerzijde, namelijk het platbombarderen en vermoorden van talloze mensen.

Apartheid: Parlement Israël weigert wet gelijke behandeling te bespreken.

Volgens Israëlische leiders en hun aanhangers in de VS is Israël de 'enige democratie in het Midden-Oosten'. Zij ontkennen dat Israël een apartheidsstaat is.

Onlangs stemde de Knesset (parlement) tegen een voorstel tot het bespreken van een wet waarin de gelijke rechten en de status voor de 'Arabische en Joodse nationaliteiten' binnen de grenzen van de Israëlische staat van 1948, worden vastgelegd. Het wetsvoorstel, getiteld "State of All Its Citizens," werd ingediend door drie leden van de linkse Balad-partij, een van de partijen die de ongeveer 1,5 miljoen Palestijnen vertegenwoordigt die in Israël wonen. De voorzitter van de Knesset, Yuli-Yoel Edelstein (Likoed), noemde het wetsvoorstel 'absurd' en legde uit waarom de inheemse Palestijnse bevolking vanuit zijn gezichtspunt geen gelijke rechten mag krijgen: "We kunnen geen voorstel toelaten dat als doel heeft om de fundamentele waarden waarop de staat Israël is gebouwd aan te tasten."

Yuli-Yoel Edelstein.

De meeste parlementariërs waren het volledig met Edelstein eens. De juridisch adviseur van Knesset, Eyad Yinin, verklaarde: "Het moeilijk om dit voorstel niet te zien als een poging om het bestaan van de staat Israël als een staat van het Joodse volk te ontkennen."

Deze verklaringen over een wet die gelijke rechten voor iedereen vastlegt, zijn zeer onthullend en bevestigen het racisme en het exclusivisme dat het Zionisme altijd heeft gekarakteriseerd. Het Zionisme is het ideologische fundament waarop de staat Israël is gebaseerd.

Hoewel het wetsvoorstel het tijdens een stemming in de Knesset niet zou hebben gehaald, hebben de Israëlische politieke leiders ten koste van alles proberen te voorkomen dat de wet zou worden behandeld. Een stemming over deze wet zou een verwoestende slag hebben toegebracht aan de fel gepromote beeldvorming dat Israël zowel een democratische als een Joodse staat is.

De inspanningen die nodig zijn om deze beeldvorming te handhaven, worden geïllustreerd door een kop van 4 juni in de rechtse Jerusalem Post: "Knesset weigert om met wet het Joodse, democratische Israël te laten verdwijnen." Met andere woorden, om Israël's "democratische" karakter te behouden, moet het bespreken of het "stemmen over een wet voor gelijke rechten worden vermeden."

De media in de kapitalistische wereld hebben de vraag hoe deze kwestie te behandelen opgelost door het eenvoudig te negeren.

De coalitie van militaire agressie tegen Iran.

De terugtrekking van de Verenigde Staten uit de atoomdeal met Iran is een gevaarlijke stap in de richting van escalatie van de Amerikaanse vijandigheid jegens Iran en het oorlogszuchtige beleid in het Midden-Oosten.

Om zijn beleid kracht bij te zetten zei Trump "We zullen niet toestaan dat Amerikaanse steden met vernietiging worden bedreigd." Daarmee schenden de Verenigde Staten het Non-proliferatieverdrag van de Verenigde Naties die ook door de VS is ondertekend. Inmiddels zijn de Verenigde Staten begonnen aan een nucleair moderniseringsprogramma, met een geschatte kostprijs van 1,2 biljoen dollar.

Trump probeert Iran af te schilderen als een atoommacht, terwijl het land geen kernwapens heeft. Het grootste gevaar voor de mensheid is Washington onder leiding van een groep corrupte elementen, aangevoerd door Trump - een racistische, seksistische en onverdraagzame miljardair die zijn diepste wortels vindt in steun onder conservatief blanke Amerikanen.

De regeringen van de Verenigde Staten, Israël en Saoedi-Arabië werken samen in een coalitie die de weg vrijmaakt voor militaire agressie tegen Iran.

Verschillende Amerikaanse regeringen zeggen voor de internationale gemeenschap te spreken als zij zich richten op een regimewisseling in een onafhankelijk land. Daarmee wordt de schijn gewekt dat het beoogde land wordt geïsoleerd en veroordeeld door de wereld.

Het besluit van president Trump om zich terug te trekken uit de Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA) stuit echter op verzet van verschillende landen. De eenzijdige opzegging van de overeenkomst door de VS is een breuk met het beleid uit het recente verleden om zo veel mogelijk internationale steun te vergaren voor het Amerikaanse buitenland beleid. Het huidige beleid beperkt zich tot een eenzijdige steun van Israël en de reactionaire Golfstaten. Zelfs Europese imperialistische machten hebben zich krachtig verzet tegen het recente beleid van Trump.

Sinds de Iraanse revolutie van 1979 hebben de Verenigde Staten niets anders willen bereiken dan de terugkeer van Iran naar zijn neokoloniale status. Trump belooft het Iraanse volk te helpen terug te keren naar "een Iran dat bloeide in vrede met zijn burens en de bewondering van de wereld kreeg." Het Iran waar Trump over spreekt, diende de Iraanse bodemschatten aan grote oliemaatschappijen. Verschillende facties van de heersende klasse in de VS kunnen meningsverschillen hebben over tactieken, maar ze willen allemaal dat Iran terugkeert naar de periode voor 1979 - een land dat toen feitelijk door Washington werd gerund via zijn stroman, de sjah.

De verdraaide werkelijkheid:

Kernmacht Israel wijst niet-kernmacht Iran aan als gevaar.

In een niet ongebruikelijke uiting van totale hypocrisie, betoogde de Israëlische premier Benjamin Netanyahu op 30 april tijdens een televisieoptreden dat Iran een "gevaar" is en de nucleaire overeenkomst schendt die formeel bekend staat als het gezamenlijke alomvattende actieplan.

Iran heeft geen kernwapens:

Onmiddellijk na de theatervoorstelling van Netanyahu bracht de Internationale Organisatie voor Atoomenergie een verklaring uit waarin stond "dat het Agentschap geen geloofwaardige aanwijzingen heeft van activiteiten in Iran die relevant zijn voor de ontwikkeling van een nucleair explosief na 2009."

Vanwege de JCPOA is Iran een zeer geïnspecteerd land. Het IAEA is in Iran aanwezig op 18 nucleaire locaties en op negen andere locaties. Van 2013 tot 2017 verhoogden ze de inspectieactiviteiten met 152 procent.

Israël is het echte nucleaire gevaar:

Volgens een schatting uit 2017 bezit Israël 80 kernkoppen. Het land heeft het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens nooit ondertekend en heeft aangegeven dit ook niet van plan te zijn.

Niet alleen is Israël bewapend met nucleaire wapens en een leger dat hoofdzakelijk wordt gefinancierd met Amerikaanse belastinggeld, het heeft zijn bureaus in het Midden-Oosten ook consequent aangevallen. Israël handhaaft de blokkade en de voortdurende agressie tegen de Palestijnen. Het heeft Irak, Jordanië, Libanon en Syrië en Egypte zonder aanleiding gebombardeerd of binnengevallen. Het bedreigt Iran permanent.

Alsof een nucleaire dreiging niet voldoende is, is de staat Israël zelf een apartheidsstaat, speciaal gereserveerd voor het joodse volk. Het bestaan ervan is gebaseerd op de voortdurende genocide van het Palestijnse volk.

En dan zijn er nog de Verenigde Staten, die 6.550 kernkoppen bezitten en het vermogen hebben om deze snel over de hele wereld in te zetten. Het is het enige land dat ooit kernwapens heeft gebruikt (Hiroshima en Nagasaki). Het heeft in Irak en Syrië regelmatig gebruik gemaakt van wapens met verarmd uranium en heeft Saoedi-Arabië dergelijke wapens ter beschikking gesteld om in Jemen te gebruiken.

De VS en Israël vormen een nucleaire gevaar en zij zijn degenen die zouden moeten ontwapenen.

Maar er is een bredere politieke context voor de toespraak van Netanyahu.

De regering van de Verenigde Staten heeft Iran al decennia lang getarget, waarbij ze een zaak tegen het nucleaire programma van Iran opstelde en tegelijkertijd haar eigen programma uitbreidde. Ze maken zich geen zorgen over nucleaire proliferatie, maar hebben in plaats daarvan belang bij de uitbreiding van hun eigen politieke dominantie van de regio.

Het afzetten in 1978 door de Iraanse bevolking van de door de VS gesteunde sjah en de opbouw van een onafhankelijke natiestaat was een directe belediging voor de imperialistische overheersing.

Israël dankt zijn bestaan door de steun van imperialisten, waaronder de regering van de Verenigde Staten. In ruil daarvoor dient het als waakhond tegen de rebellie van zijn burens in het Midden-Oosten.

Amerikaanse en Israëlische oorlogshitsers en hun aanhangers in de kapitalistische media proberen de realiteit voortdurend te verdraaien. Hun verhaal klinkt heel hypocriet wanneer we kijken naar het werkelijke aantal kernkoppen en wie de echte reputatie van agressie heeft.

In werkelijkheid is Iran een onderdrukte natie die een onafhankelijke staat opbouwt. Natuurlijk is het land niet vrij van zijn eigen problemen en tegenstrijdigheden, maar is het wel altijd geconfronteerd met de militaire en politieke agressie van de grootste militaire macht in de wereld en zijn waakhond in het Midden-Oosten.

Amazon vernietigt teruggestuurde producten.

Analyse

Volgens het Duitse programma Frontal21 en magazine Wirtschaftswoche vernietigt Amazon in Duitsland op grote schaal teruggestuurde producten.

Beide nieuwsbronnen baseren hun berichtgeving op interne productlijsten, foto's en verklaringen van medewerkers van Amazon.

De bronnen spreken van afdanking op grote schaal, waaronder afwasmachines, matrassen, koelkasten en mobiele telefoons. Er zou dagelijks voor tienduizenden euro's aan (nieuwe) producten worden vernietigd.

SPD staatssecretaris Jochen Flasbarth van Milieu spreekt over een "groot schandaal". Hij heeft Amazon om opheldering gevraagd. Het bedrijf ontkent niet dat er producten worden vernietigd.

De handelswijze van Amazon en andere grote (internationale) bedrijven is niet opmerkelijk in het licht van het vraagstuk van kapitalistische overproductie.

Het kapitalisme is een economisch systeem dat is gebaseerd op één doel: maximale winst voor particulieren en bedrijven. Deze kapitalistische doelstelling bepaalt hoe de kapitalistische eigenaren en hun managers handelen en denken. Het kapitalisme creëert onvermijdelijke tegenstrijdigheden in de structuur van de economie.

In het streven naar steeds hogere winstmarges en toenemende wedijver tussen de bedrijven, met als voornaamste doel een groter marktaandeel te behalen, produceren de kapitalisten tegen dezelfde winstvoet meer producten dan kunnen worden verkocht. Het gevolg is dat de bedrijven de prijzen verlagen in de hoop dat de producten die zij hebben geproduceerd toch kunnen worden verkocht. Na verloop van tijd raakt de markt verzadigd en onttrekken de beleggers hun kapitaal, waarop de bedrijven werknemers moeten ontslaan om hun winstvoet veilig te stellen. Het fenomeen van de overproductie, dat gepaard gaat met een enorme verspilling van grondstoffen, herhaalt zich keer op keer. Het leidt uiteindelijk tot ontslagen en bedrijfssluitingen. Deze crisis van overproductie is een fenomeen dat uniek is voor de kapitalistische vrije markt economie.

Onder het kapitalisme ontstaan economische crises omdat er niet te weinig is geproduceerd, maar 'te veel'. Dat betekent dat het kapitalisme niet naar behoefte produceert, maar juist 'te veel' om zo een hogere winst te kunnen bereiken. Het systeem kan niet stoppen en stapelt groei op groei met alle nadelige gevolgen van dien.

Onder het kapitalisme zijn werknemers minder waard dan de waarde van de goederen of diensten die ze produceren. De kapitalist, die de werknemer in dienst neemt, zal streven naar een zo hoog mogelijke resterende waarde (wat socialistische economen meerwaarde noemen). Dit is de basis voor de (maximale) winst.

Om hun winstvoet verder te verhogen zijn de kapitalisten altijd bezig met het vinden van manieren om de kosten van de productie te verminderen. Bijvoorbeeld door middel van

technologische vooruitgang die werknemers kunnen vervangen, bezuinigingen op lonen en uitkeringen en outsourcing naar gunstige gebieden of lagelonenlanden.

Op korte termijn leidt dit tot een hoog rendement voor de leidende kapitalisten en de individuele beleggers. Maar na verloop van tijd zal door de moordende concurrerende en de daarbij gepaard gaande overproductie het totale percentage van de winst weer stabiliseren en uiteindelijk dalen.

Kapitalisten laten hun kapitaal niet ongemoeid. Hun investeerders/beleggers eisen dat zij doorgaan met het maken van winst. Wanneer de winst toeneemt zullen deze winsten worden gebruikt voor het doen van nieuwe investeringen zodat de winsten nog verder kunnen oplopen.

Amerikaanse oorlogsmachine duwt de planeet in de richting van een catastrofe.

Iedereen die zich bezighoudt met klimaatverandering en de ecologische crisis waarmee we worden geconfronteerd, moet zich om verschillende redenen bezighouden met het Amerikaanse leger.

De meest voor de hand liggende reden is dat de koolstofvoetafdruk van het Amerikaanse leger gigantisch is. Als het Amerikaanse leger een land was, zou het een grotere uitstoot van broeikasgassen zijn dan van 140 andere landen, terwijl de wereld slechts 195 landen kent! Dit zou geen verrassing moeten zijn. Er is veel olie en gas nodig om de 800 militaire bases van het Amerikaanse rijk draaiende te houden, en niet te vergeten hun marine- en luchtvloten die over de hele wereld verspreid zijn. Alleen al in 2017 kocht het leger 260.000 vaten olie per dag. Slechts één van zijn jets gebruikt ongeveer 3,334 liter *per uur*, ongeveer wat de gemiddelde automobilist in zeven jaar gebruikt.

Bovendien behoren Amerikaanse militaire bases - zowel buitenlandse als binnenlandse - tot de meest vervuilde plaatsen ter wereld. Vliegtuig- en raketbrandstof vervuilen vaak bronnen van drinkwater en waterhoudende grondlagen. Drie militaire bases in New Mexico hebben het water in nabijgelegen gebieden vervuild en alle drie weigeren zij de problemen op te lossen. De Amerikaanse marine heeft onlangs 94.000 liter gevaarlijke brandstof in een scheepvaartkanaal gedumpt die rechtstreeks uitkomt in de Atlantische Oceaan.

Bijna elke militaire basis in de VS is besmet. In feite heeft het leger alleen al in de Verenigde Staten 39.000 verontreinigde locaties op meer dan 19 miljoen hectare grond! Negenhonderd van die sites zijn door het Environmental Protection Agency aangewezen als Superfund-sites (overheidsprogramma opgezet om de sanering te financieren van verontreinigde locaties). En dan hebben wij het nog niet over de bases buiten de Verenigde Staten.

Het ministerie van Defensie produceert gevaarlijker afval dan de vijf grootste Amerikaanse chemische bedrijven samen.

De Verenigde Staten hebben meer nucleaire tests uitgevoerd dan alle andere landen ter wereld samen. Deze tests hebben delen van de planeet bijna onbewoonbaar gemaakt, zoals bv. delen van de Marshalleilanden.

Wat erger is dan het Amerikaanse imperium zijn de verre oorlogen. Van de zogenaamde Indian Wars tot de genocidale oorlog tegen Irak laat het Amerikaanse leger een spoor van vernietiging achter dat nog generaties lang zal leiden tot de vernietiging van inheemse ecosystemen en landbouwsystemen en de fysieke liquidatie van miljoenen mensen.

Het is overduidelijk dat het Amerikaanse leger de meest vernietigende kracht is, militair en ecologisch, ter wereld.

Hoewel het Amerikaanse leger de grootste organisatorische verbruiker van koolwaterstoffen ter wereld is, loopt het de laatste tijd op te scheppen over het 'vergroenen' van sommige van zijn operaties. Niemand mag zich hierdoor voor de gek laten houden. We weten dat het antwoord geen groene kapitalistische oorlogsmachine is. Het antwoord is *geen* kapitalistische oorlogsmachine!

Om te begrijpen waarom een groene oorlogsmachine geen deel uitmaakt van een reactie op klimaatverandering, moeten we begrijpen waarvoor de heersende klasse het leger in eerste instantie mobiliseert.

Het Amerikaanse leger, de luchtmacht, de marine en het marinekorps worden ingezet om één reden en één reden alleen: elke staat of beweging bedreigen, pesten en straffen die te veel onafhankelijkheid uitoefent en de bedrijfswinsten in de weg staat. Het leger is de vuist die het wereldwijde systeem van kapitalisme in staat stelt om door te gaan. Met andere woorden, de

functie van het leger is het behoud van het systeem van accumulatie en uitbuiting dat de planeet vernietigt. Door het groener te maken, verandert de functie niet.

Als de effecten van klimaatverandering niet worden teruggedraaid, zal dit leiden tot grotere instabiliteit, wat een gemilitariseerde reactie van de heersende elites zal opleveren. Ze bouwen muren rond de Verenigde Staten om de wereldmassa buiten te houden. Ze bewapenen zichzelf tot de tanden om de Verenigde Staten in het centrum van de mondiale macht te behouden in scenario's van wereldwijde klimaatcrisis. Het militaire budget is nu jaarlijks bijna \$ 1 biljoen. Een nieuw gevecht om de bronnen die zijn ontstaan door terugtrekkend ijs en permafrost te domineren en te exploiteren, is nu aan de gang.

Deze voorbereiding op conflict leidt tot een nieuwe wapenwedloop. De VS trekt zich terug uit alle wapenverdragen uit de Koude Oorlog. Ze moderniseren hun nucleaire voorraad en bewapeningsruimte. Dit is heel serieus.

De potentieel verwoestende gevolgen van klimaatverandering betekenen dat we de samenleving radicaal moeten reorganiseren, zodat werkende mensen de leiding hebben, niet de rijken, maar we moeten dit snel doen! Er is geen manier om een weg naar klimaatrechtvaardigheid, duurzaamheid en de macht van mensen te vestigen zonder het gevecht met de wereldwijde veiligheidsdreiging van het Amerikaanse leger aan te gaan.

Amerikaanse oorlogsretoriek gevaarlijk en onverantwoord.

Maak de geesten rijp voor een grootschalige oorlog.

De Amerikaanse en Europese regeringen gaan onverminderd door met het voorbereiden van een grote oorlog tegen Rusland.

Uiteraard moeten daarvoor eerst de geesten van 'het volk' rijp gemaakt worden.

Afgelopen dinsdag verklaarde de Amerikaanse ambassadeur van de NAVO dat Rusland moet stoppen met de ontwikkeling van verboden raketsystemen om een preventieve aanval door de Verenigde Staten te voorkomen. Volgens de Amerikaanse ambassadeur Kay Bailey Hutchison streeft Amerika naar een diplomatieke oplossing, maar is ook bereid een militaire aanval te overwegen als Rusland verder gaat met de ontwikkeling van het raketsysteem.

Hutchison: “Op dat moment moeten we kijken naar de mogelijkheden om een raket uit de lucht te halen die al onze landen in Europa kan raken en ook de Verenigde Staten in Alaska. Een tegenmaatregel zou zijn om raketten neer te halen die Rusland in strijd met het verdrag ontwikkelt.”

De woordvoester van het Russische ministerie van Buitenlandse Zaken liet tegenover het Russische persbureau TASS weten dat de Amerikaanse uitspraken gevaarlijk en onverantwoord zijn: “Het lijkt erop dat de mensen die dergelijke uitspraken doen zich niet realiseren hoeveel verantwoordelijkheid ze hebben en hoe gevaarlijk hun agressieve retoriek is.”, aldus de Russische woordvoester.

Niet geheel toevallig kwam de Nederlandse regering afgelopen donderdag met het bericht dat de MIVD afgelopen april een Russische hackoperatie op chemische-wapenwaakhond OPCW in Den Haag heeft verijdeld. Tegelijkertijd kondigde minister Bijleveld (CDA) aan dat er nieuwe, forse stappen moeten worden gezet om de defensie-uitgaven te verhogen. Ook NAVO-secretaris-generaal Jens Stoltenberg (nota bene van de Noorse Arbeiderspartij) liet weten dat alle lidstaten hun defensie-uitgaven met 2 procent moeten verhogen.

Stoltenberg: „Maar we moeten nóg meer doen.” Slechts acht van de 29 lidstaten voldoen momenteel aan de norm van 2 procent.

De NATO is opgericht in 1949 met als voornaamste doel het veilig stellen van de militaire en politieke (kapitalistische) suprematie van de Verenigde Staten over de westerse wereld. De NATO zou de westerse vrijheden verdedigen. In werkelijkheid was de organisatie nauw betrokken bij het aan de macht brengen in het in stand houden van fascistische militaire regimes, zoals dat van Salazar en Caetano in Portugal en het Griekse kolonelsregime van Georgios Papadopoulos). Hoewel Spanje onder Franco geen lid was van de NATO was het regime, via bilaterale overeenkomsten met de VS, wel met de NATO geassocieerd.

Bovendien is de NATO van cruciale betekenis geweest voor het destabiliseren van de (voormalige) Oost-Europese socialistische staten.

Door het extreem opvoeren van de bewapening, door middel van het SDI (Strategic Defense Initiative), heeft dat een enorme druk gelegd op de defensie uitgaven van de Sovjet Unie, met als uiteindelijk resultaat het uiteenvallen van de Sovjet Unie.

Een belangrijke rol heeft de NATO gespeeld in de Joegoslavische burgeroorlog. Vooral tijdens de (niet-gemandateerde) acties om Kosovo los te weken van Servië.

Tegen alle internationale afspraken in breidt de NATO de invloedssfeer naar Oost Europa uit. Daarnaast worden afweerschilden tegen raketaanvallen gebouwd aan de grenzen van de Russische Federatie, omdat deze bescherming bieden tegen Iraanse raketaanvallen. Bovendien is de NATO actief in diverse grensstaten met de Russische Federatie, onder het voorwendsel een Russische militaire dreiging af te wenden. In werkelijkheid voert de NATO een offensieve militaire politiek om haar invloedssfeer in Oost-Europa uit te breiden.

En omdat het toch de week van de stemmingmakerij tegen Rusland was verklaarde de Britse ambassadeur Peter Wilson donderdag dat één officier van de Russische militaire inlichtingendienst GROe in Maleisië heeft geprobeerd informatie van het onderzoek naar de ramp met MH17 te stelen.

Het scheppen van een vijandsbeeld is een van de belangrijkste voorwaarden om een oorlog te legitimeren. Daarmee zijn de Amerikaanse en Europese regeringen op dit moment volop bezig. Het wordt tijd dat aan deze gevaarlijke en onverantwoorde retoriek een einde wordt gemaakt. De gevolgen van een grootschalige oorlog tegen Rusland zullen catastrofaal zijn.

De eindeloze oorlog van het Pentagon veroorzaakt ernstige vervuiling.

Vele van ons dragen bij aan het verbeteren van het milieu. We recyclen, we fietsen naar ons werk en we kopen minder plastic. Maar de lucht, kustlijnen, parken en landen worden meer en meer vervuild.

Wie is schuldig aan deze ontwikkeling? Levensmiddelenbedrijven? Chemische bedrijven? Deze bedrijven zijn serieuze vervuilers en moeten ter verantwoording worden geroepen. Maar de grootste vervuiler is het Amerikaanse ministerie van Defensie. Het Pentagon produceert meer gevaarlijk afval dan welk land dan ook. Het richt meer schade aan het milieu aan dan de vijf grootste Amerikaanse chemische bedrijven samen. En ze komen ermee weg. Ze zijn aan niemand verantwoording schuldig.

Al drie generaties lang heeft het Amerikaanse leger zijn vernietigende erfenis over de hele wereld achtergelaten. Niet alleen door dood en vernietiging, maar ook door de aarde te vervuilen met verarmd uranium, olie, vliegtuigbrandstof, pesticiden en ontbladeringsmiddelen die geboortefwijkingen veroorzaken, zoals bijvoorbeeld Agent Orange dat gebruikt werd in Vietnam.

Het Pentagon doet dit straffeloos. Overal waar het bommen laat vallen laat het nucleair en chemisch afval achter. Maar ook door de productie en het testen van nieuwe bommen en wapens. Het Pentagon doet dit zonder acht te slaan op de gezondheid van mensen in het buitenland of in de VS. Het vindt het niet eens erg om zijn eigen soldaten en hun families te vergifigen.

In 2014 gaf het ministerie van Defensie toe dat het 39.000 gebieden had besmet die zich alleen al in de VS over 19 miljoen hectare verspreiden. Amerikaanse militaire bases, in binnen- en buitenland, behoren tot de meest vervuilde plekken ter wereld.

We zouden kunnen stellen dat alle imperialistische bases giftige stoffen afscheiden. Maar zelfs als dit waar is, overtreft de milieu-verontreiniging van het Amerikaanse leger nog steeds die van elke andere militaire macht. Het Pentagon exploiteert 800 militaire bases in meer dan 70 landen en gebieden in het buitenland. Groot-Brittannië, Frankrijk en Rusland hebben samen maar dertig buitenlandse bases.

In Hawaï is het militaire trainingskamp Pohakuloa de grootste trainingsbasis voor munitie van de VS in de Stille Oceaan. Hier doen soldaten alles; van sluipschutteroefeningen tot het gooien van granaten en het afvuren van door voertuigen gedragen wapens, torpedo's, mortieren, artillerie en andere munitie.

De bevolking op het eiland heeft geëist dat er een einde gemaakt wordt aan militaire besmetting en de vernietiging van hun eerder ongerepte gebieden en drinkwater.

Amerika vergiftigd zijn eigen soldaten.

Talrijke militaire bases hebben ook lokale drinkwatervoorzieningen vergiftigd. Militaire Times meldde in april dat het Pentagon voor de eerste keer een volledige studie had vrijgegeven over militaire installaties waar het hogere dan de aanbevolen niveaus van kankerverwekkende perfluorinated verbindingen-perfluorooctaansulfonaat of perfluorooctaanzuur in het (grond)water drinksystemen vond.

Via een online register melden duizenden Amerikaanse soldaten en veteranen kanker onder soldaten en hun echtgenoten, geboortefwijkingen en ontwikkelingsstoornissen bij kinderen die op of in de buurt van militaire bases zijn grootgebracht.

Open lucht brandputten.

De praktijk van het Amerikaanse leger om in de open lucht brandende putten te gebruiken voor het verwijderen van verspilling van wapens van de Irak-invasie in 2003 heeft ertoe geleid dat de kankercijfers opzienbarend stegen onder de Iraakse burgers die aan deze vervuiling werden blootgesteld.

Navajo-land besmet met uranium.

Grote delen van inheemse gebieden van de Navajo indianen zijn door het leger besmet. Door de VS gefinancierde mijnbedrijven vernietigden tussen 1944 en 1986 ruim 4 miljoen ton uranium voor atoomwapens uit meer dan 500 mijnen op het land van de Navajo. De achtergebleven mijnen blijven lekken en de Navajo-natie is besmet met giftig radioactief drinkwater. Veel Navajo indianen zijn gestorven aan nierfalen en kanker, aandoeningen die verband houden met uraniumverontreiniging. En nieuw onderzoek van de Centers for Disease Control and Prevention toont uraniumbesmetting aan bij baby's die nu worden geboren .

En dan is er de besmetting die oorlog voeren met zich meebrengt. Irak is bezaaid met hoge niveaus van nucleaire en dioxine-besmetting, meldt de Britse krant The Guardian.

Na het bombardement door de VS in zijn eerste oorlog tegen Irak in 1991 werden de gevolgen duidelijk:

"Rioolwater stroomde de straten en rivieren in. Raffinaderijen en pijpleidingen lekten olie in de grond. De economische sancties tegen Irak betekenden dat er weinig werd gerepareerd en dat land en steden vergiftigd waren. Een waarnemer in Basra zei in 2008 dat mensen "leven tussen modder en uitwerpselen.... De cijfers voor kinderkanker in Basra zijn de hoogste in Irak. Het zoute kraanwater van de stad maakt mensen ziek. En er is meer afval op straat dan gemeentelijke verzamelaars kunnen een deuk in maken. "

Het Amerikaanse leger maakte in Irak gebruik van giftige en radioactieve wapens met verarmd uranium. Dat heeft geleid tot een ongekend aantal geboortefwijkingen. Amerika gebruikte deze wapens ook in Bosnië, Servië, Kosovo, Libanon, Gaza, Irak in zowel de Golfoorlogen, Afghanistan, Noord-Pakistan, Somalië, Syrië, Jemen en Libië.

Maar het Amerikaanse ministerie van Defensie gaat nog verder. In november 2016 kondigde de Amerikaanse marine haar voornemen aan om 20.000 ton milieu "stressoren", waaronder zware metalen en explosieven, in de kustwateren van de US Pacific Northwest te lozen. Het is van plan elk jaar zo'n 4,7 tot 14 ton "metalen met potentiële toxiciteit" in de binnenwateren langs de Puget Sound in de staat Washington vrij te lozen.

In antwoord op vragen van burgers en organisaties, zei een woordvoester van de marine dat zware metalen en verarmd uranium niet gevaarlijker zijn dan enig ander metaal, een verklaring die een duidelijke afwijzing van wetenschappelijke feiten vertegenwoordigt.

Pentagon vrijgesteld van alle broeikasgasverdragen.

Als de grootste verbruiker van fossiele brandstoffen ter wereld, draagt het Pentagon enorm bij aan het broeikaseffect. Toch heeft het ministerie van Defensie een algemene vrijstelling van alle broeikasgasverdragen.

Het zijn niet alleen de republieken die het leger toestaat om naar eigen goeddunken te handelen. President Barak Obama heeft een uitvoerend bevel uitgevaardigd dat de Amerikaanse regering verplicht de uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Hij stelde het Pentagon echter vrij van het feit dat het zijn emissies moest melden.

Het is niet alleen het Pentagon dat onbeperkt vervuult. Grote bedrijven als Exxon-Mobile, Lockheed Martin, Raytheon en Northrup Grumman maken deel uit van het militair-industrieel-complex en leveren de producten aan het Pentagon. Ze maken daarmee enorme winsten. Voor hen overtreft de winst elke dag de vervuiling van de wereld.

Eindeloze oorlog en geen verantwoording.

Er zijn vele redenen waarom het Pentagon moet worden gestopt en het budget moet worden ontmanteld en moet worden gebruikt om aan menselijke behoeften te voldoen. Er is een niet-aflatende zoektocht naar winst van het militaire bedrijf ten opzichte van de behoeften van mensen. Maar het Amerikaanse leger vernietigt ook onze planeet en draagt buiten proportioneel bij aan de verandering van het klimaat. Het Pentagon doodt niet alleen mensen, het doodt ook het ecosysteem.

Grote demonstratie in LA tegen migratiebeleid Trump:

Premier Rutte wil ambassadeur VS niet ontbieden.

Het beleid van president Trump om migrantenkinderen aan de grens van Mexico en de VS van hun ouders te scheiden roept grote weerzin op.

De regeringspartijen ChristenUnie en D66 willen dat het kabinet de Amerikaanse ambassadeur bij zich ontbiedt om met hem over de situatie te spreken. Premier Rutte ziet vooralsnog niets in een dergelijk overleg en verwijst naar zijn bezoek aan president Trump op 2 juli aanstaande.

Volgens Rutte zijn de beelden van dat huilende meisje toch wel allemaal schrijnend.

Ondertussen zijn de protesten in de Verenigde Staten veel feller dan in Nederland. Op 15 juni organiseerden actiegroepen en leden van de lokale gemeenschap in Los Angeles uit protest tegen de onrechtvaardige scheiding van kinderen van hun ouders een betoging in het MacArthur Park.

De demonstratie werd georganiseerd nadat foto's werden gepubliceerd waaruit blijkt dat kinderen in kooien in detentiecentra worden vastgehouden.

De Families Belong Together March bracht tientallen organisaties en duizenden demonstranten op de been. Verschillende sprekers deelden hun verhalen en frustraties en vormden een menigte die vervolgens marcheerde naar het centrum van de immigratiedetentie. Vele duizenden immigranten worden gedeporteerd of in kennelachtige kooien vastgehouden voordat ze worden overgebracht naar het groeiend aantal particuliere gevangenissen.

De scheiding van gezinnen is niet een nieuw beleid dat wordt uitgevoerd door de regering Trump. Het past in de handelswijze van de geschiedenis van de VS. Een Japans-Amerikaans gezin dat de mars bijwoonde, gebruikte deze geschiedenis om hun solidariteit te tonen, terwijl ze een poster bij zich droegen met afbeeldingen van Japanse Amerikanen in interneringskampen na W.O. II.

De solidariteit onder de werknemersklasse was groot tijdens de mars. Het is de eenheid die noodzakelijk is om de racistische politiek van Trump te verslaan.

John McCain oorlogsmisdadiger geen oorlogsheld.

Terwijl de media en leden van het establishment de afgelopen weken hebben gewedijverd om John McCain als een held op een voetstuk te plaatsen, is het belangrijk te melden dat zijn ware nalatenschap niet is genoemd. "John McCain - de oorlogsmisdadiger toen, de oorlogsmisdadiger nu en de oorlogsmisdadiger voor altijd."

John McCain is geen oorlogsheld, hij is in een oorlogsmisdadiger.

De meeste mensen weten dat McCain piloot was tijdens de oorlog in Vietnam, en dat hij werd neergeschoten boven Noord-Vietnam en vijf jaar als krijgsgevangene heeft doorbracht in een (Noord)Vietnamese gevangenis. Wat minder bekend is, is het verhaal van *hoe* hij werd neergeschoten. Een verhaal dat maar zelden in de media is verschenen. De laatste keer dat het in de Amerikaanse pers verscheen, was tijdens de presidentiële voorverkiezingen van 2000:

Op die grijze morgen, meer dan 32 jaar geleden, was McCain korte tijd bewusteloos toen hij uit zijn beschadigde bommenwerper was geslingerd. Zijn beide armen waren gebroken, zijn rechterknie was verbrijzeld en toen hij midden in het Truc Bach-meer (Witte Zijde) was terecht gekomen, zorgde zijn 50 kilo vluchtuitrusting ervoor dat hij niet naar de oppervlakte kon komen.

Toen Mai Van On eindelijk bij hem aankwam, kon de oudere man zien dat het de bovenkant van de parachute van een Amerikaanse piloot was.

Terwijl Amerikaanse vliegtuigen een gloeilampenfabriek bleven bombarderen en beschoten gebruikte Mai Van On een stevige bamboestok om McCain van de bodem van het meer te hijsen.

"Als ik nog een minuut had gearzeld, zou hij zeker zijn gestorven," zei On.

"John McCain had die morgen geluk", zei On. "Het was rond 11 uur 's ochtends. Ik was net thuisgekomen voor de lunch en zette mijn fiets in huis. Toen ging de sirene af en zestig of zeventig van ons renden naar een tunnel om de bommen te ontwijken. Ik was bij de ingang van de tunnel toen ik de piloot het water in zag gaan.

"De tunnel trilde nog steeds van het bombardement toen ik naar het meer rende."

De enige held die dag was Mai Van On, niet John McCain.

Het bombarderen van een gloeilampenfabriek, een civiel doelwit, is een oorlogsmisdaad. McCain selecteerde duidelijk niet het doelwit, hij volgde gewoon bevelen op. Maar dat ontslaat hem niet meer dan enige andere soldaat die een illegale order opvolgt. Volgens Amnesty International is deze specifieke schending van de Geneefse Conventie (het bombarderen van burgerdoelen) in feite de officiële Amerikaanse militaire doctrine: "Militair voordeel kan verschillende overwegingen met zich meebrengen, waaronder de

veiligheid van de aanvallende kracht.... Economische doelen van de vijand die indirect maar effectief het vermogen van de vijand om oorlog te voeren ondersteunen, kunnen ook worden aangevallen. "

"Oorlog is een botsing van tegengestelde wil.... Hoewel fysieke factoren belangrijk zijn in oorlog, zijn de nationale wil en de wil van het leiderschap ook essentiële componenten van oorlog. De wil om te vervolgen of de wil om weerstand te bieden kunnen doorslaggevende elementen zijn.... Strategische aanvalsdoelen omvatten vaak het produceren van effecten om het leiderschap van de vijand, de strijdkrachten en de bevolking te demoraliseren, waardoor het vermogen van de tegenstander om het conflict voort te zetten wordt aangetast. Beide verklaringen, ontleend aan verschillende Amerikaanse militaire handleidingen en documenten, vertegenwoordigen directe schendingen van de Geneefse Conventie.

Maar McCain heeft niet alleen dergelijke illegale orders zelf uitgevoerd, hij heeft bereidwillig steun aan hen uitgesproken, vooral tijdens de oorlog van 1999 tegen Joegoslavië toen "watersystemen, krachtcentrales en verwarmingsinstallaties, ziekenhuizen, universiteiten, scholen, appartementencomplexen, bejaardentehuizen, bruggen, fabrieken, treinen, bussen, radio- en tv-stations, het telefoonsysteem, olieraffinaderijen, ambassades, marktplaatsen en nog veel meer opzettelijk werden verwoest door Amerikaanse en NAVO-vliegtuigen, waaronder Nederlandse F-16's, in een meedogenloze bombardementencampagne van 10 weken."

Artikel 54 van het Verdrag van Genève luidt:

"Het is verboden om onbruikbare objecten aan te vallen, te vernietigen, te verwijderen of onklaar te maken die onmisbaar zijn voor het voortbestaan van de burgerbevolking, zoals levensmiddelen, gewassen, vee, drinkwaterinstallaties en -voorzieningen, en irrigatiewerken, met het specifieke doel ze voor de burgerbevolking te weigeren hun voedingswaarde voor de burgerbevolking of voor de nadelige partij, ongeacht het motief, om burgers uit te hongeren, om ze te laten weglopen, of voor een ander motief. "

McCain en het hele Amerikaanse politieke en militaire establishment ondersteunden ook de massale bombardementen van Irakese waterzuiveringsinstallaties tijdens de eerste Golfoorlog. En dit was geen gewone oorlogsmisdad, het was een geplande genocide. Uit documenten die in 2000 werden vrijgegeven, bleek dat de VS alle aspecten van het watersysteem van Irak in detail hadden bestudeerd, een aanpak hadden gepland om te voorkomen dat Irak dat systeem zou reconstrueren (via sancties), en vooraf wisten dat dit zou kunnen leiden tot verhoogde incidenten, zo niet epidemieën van ziekten.

Dat deed het inderdaad, met meer dan een half miljoen Iraakse kinderen als gevolg hiervan, een van de grootste oorlogsmisdaden in de geschiedenis, uitgevoerd door de volgende generatie Amerikaanse piloten die John McCain volgde, en met John McCain's volledige politieke ondersteuning.

John McCain is niet de enige die nu of eerder in de Amerikaanse regering of in het Amerikaanse leger diende. Maar op dit moment is hij de enige voor wie de hele heersende klasse, met als enige uitzondering Donald Trump (!), zich inzet om het publiek te verzekeren dat hij een oorlogsheld was. Het tegendeel is waar.

President Trump toont zich een onbetrouwbare gesprekspartner.

In een reactie op het afzeggen door de Amerikaanse president Trump van de topontmoeting met de Noord-Koreaanse leider Kim Jong-un heeft de Noord-Koreaanse viceminister van Buitenlandse Zaken verklaart dat zijn land nog steeds bereid is tot een ontmoeting met de VS.

Het wispelturige beleid van Trump inzake Noord-Korea kreeg de afgelopen week al vorm doordat leidende figuren in de regering Trump allerlei berichten naar buiten brachten over de voorgenomen topontmoeting.

Nationaal Veiligheidsadviseur John Bolton, verklaarde dat de aankomende top in Singapore tussen Trump en Kim Jong-Un een puur eenzijdige onderhandeling moest zijn waarbij de Verenigde Staten er op aan zou moeten dringen dat Noord-Korea volledig afstand zou doen van alle kernwapens voordat er een zinvolle discussie zou kunnen plaatsvinden over andere onderwerpen, waaronder de economische sancties van de VS tegen Noord-Korea. De Noord-Koreaanse regering verklaarde voorstander te zijn van een stapsgewijs onderhandelingsproces met als doel om de Koreaanse oorlog te beëindigen. Daarnaast zouden de Verenigde Staten moeten stoppen met de non-stop bedreigingen en de economische sancties.

Met name de opmerkingen van John Bolton dat de VS het "Libië-model" voor Noord-Korea voor ogen heeft, kon door de leiders van Noord-Korea alleen worden opgevat als een agressief beleid met als doel regime change.

Verder hebben de Amerikaanse regering en de Zuid-Koreaanse militairen de afgelopen periode opnieuw nieuwe oorlogsoefeningen geïnitieerd die een invasie en de luchtvernietiging van Noord-Korea simuleren.

Vreemd genoeg beschuldigden de Amerikaanse media Noord-Korea ervan 'bedreigend' te zijn toen het land volhield dat deze houding van de Amerikaanse regering onaanvaardbaar was als een opmaat voor de komende top.